

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) vsprejema upravništvo in ekspeditija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 216.

V Ljubljani, v ponedeljek 21. septembra 1896.

Letnik XXIV.

„Mrači se“.

Tako je te dni neki nemškoliberalni list naslovil svoj uvodnik. Mračiti se je začelo ob zborovanji katoliškega shoda v Solnogradu, ko je cesarski namestnik grof Thun v imenu vlade pozdravil zborovalce ter jim želel uspeha. Malo pozneje je nižjeavstrijski ces. namestnik grof Kielmansegg v družbi antisemitskih vodij, dr. Luegerja, kneza Liechtensteina in dr. Gessmana, v dunajski mestni hiši v imenu vlade pozdravil shod kršč.-socialnih kmetov, in poljedelski minister grof Ledebur je brzojavno obljubil svojo podporo. To so le meglice, ki se utegnejo zgostiti v neprodorne oblake ter zakriti solnce nemškoliberalne slave in mogočnosti. Tudi oblaki se že zbirajo nad nemškoliberalnimi glavami v obliki kompromisov na Gorenje- in Nižje-Avstrijskem ter Moravskem. Mrači se v Avstriji — tako zdihujejo v dolgih jeremijadah židovskoliberalni listi.

Najhujši udarec za nemškoliberalno stranko je kompromis v gorenje-avstrijskem veleposestvu. Kompromis se ta dogovor niti imenovati ne more, temveč kapitulacija liberalnih veleposestnikov, kajti liberalna zastopnika veleposestva bodeta večkrat v neprijetnem položaju ter morala glasovati proti svojim somišljenikom ali pa zapustiti dvorano. Ako je bil ta kompromis sklenjen v sporazumu z vso liberal. stranko, potem ni več liberalne stranke v veleposestvu.

Še pomenljivejši pa je zahteva, oziroma obljuba, da liberalna večina nižje-avstrijskega veleposestva sklene jednak kompromis. Ravno tu je bilo liberalno veleposestvo trdna zaslomba liberalnega gospodarstva v deželi. Ako se dožene tudi ta kompromis, potem se je liberalcem popolnem dan nagnil.

Moravsko liberalno veleposestvo tudi v svojem volinmem oklicu naglašja, da hoče ne glede na stranke skupno zastopati svoje koristi. Iz oklica je razvidno, da je Chlumecky svoje pero pomočil v grofa Badenijskega črnilo, kajti oklic naglašja spravljivost, spoštovanje narodnih koristij obeh narodov, pravičnost, mir in ljubezen, sploh vse lepe reči, katere ima Chlumecky na jeziku kot diplomat. Ravno na Moravskem veleposestvo vzdržuje nenaravne razmere, ono je podpora brutalne liberalne večine, ki ne pozna pravičnosti do večine prebivalstva ter hoče za vsako ceno in z vsemi sredstvi preprečiti češke zahteve. Ker pa ta volilni oklic naravnost odbija vse državno-pravne težnje, smo radovedni, kaj poreče konservativno veleposestvo v svojem oklicu.

Kamea se je sprožil in grof Badeni poskrbi, da ne obtiči v rebri, temveč kot plaz prihrumi v nižavo, razruši nemškoliberalni obroč ter obstoji kot trdna podlaga prihodnji državnozborni večini. Vsa znamenja kažejo, da grof Badeni zbira zmernejše življe v prvi vrsti med veleposestniki. Prišel je ondi, kjer je največ upanja, v veleposestvu, ki ima v svoji sredi stara slavna imena in močne vezi z državo in drugimi merodajnimi faktorji.

To peče in grize liberalne peresne junake, ki kličejo na branik razbito svojo armado proti nazadnjakom in mračnjakom. Kot prihodnja opozicija se pripravljajo na boj za „napredek, nemštvo in svobodo“. To je staro, a zbrušeno in skrhanorožje, ki več ne rani nasprotnika in ne omamlja množice. Da, mrači se, toda le za židovski liberalizem in kapitalizem. Narodi ustajajo in liberalcev je strah!

Pastirski list novega tržaškega škofa.

(Konec.)

„To je moja zapoved, je rekel Jezus Kristus pred zadnjo večerjo, to je moja zapoved, da se ljubite mej seboj, kakor sem jaz vas ljubil. Kakor je mene ljubil Oče, tako sem tudi jaz ljubil vas. Kdor ima moje zapovedi ter jih izpolnjuje, on je, ki mene ljubi.“

To je ogenj, kojega je prinesel Jezus na zemljo: ljubiti Boga nad vse, ker je največa in neizmerna dobrota, in ljubiti bližnjega iz ljubezni do Boga. To prinašam tudi jaz Vam prvi dan, ko Vam govorim kakor Vaš škof; ta ogenj naj užge v naših srcih ogenj ljubezni božje. Ljubimo vsi Boga, svojega Gospoda, ljubimo ga z vsem srcem, z vso dušo, z vsemi močmi, ter izpolnjujmo vse njegove zapovedi. Skažimo se prave otroke svojega Očeta, ki je v nebesih. — Ljubimo svojega bližnjega, ker to zapoveduje Bog. Ljubimo se vsi, kakor so se ljubili prvi kristijani, ki so bili eno srce in ena duša. Otroci smo tudi mi enega Očeta, odkupljeni z isto krvjo božjo, oprani z isto vodo v sv. krstu, deležniki istega altolja, in slednjič smo vsi brez razločka poklicani v isto slavo.

In vendar v naših dneh je kristijanov, ki se sovražijo, se zaničujejo ne iz drugega razloga, kakor zato, ker eden ne govori istega jezika kakor drugi, eden ni iste narodnosti kakor drugi; to Vam je prava bolezen in krivovera našega časa! Bolezen, ki slabi mnogo ljudij, krivovera, nasprotna nauku Jezusa Kristusa. Ta nas uči, da smo vsi otroci istega Očeta, udje istega telesa, kojega glava je Jezus Kristus, ki je s svojo

LISTEK.

Spominska knjiga za obiskovalce Vintgarja.

Slovenci imamo mnogo krasnih krajev, kateri so vredni, da si jih ogleda ne samo domačin, ampak tudi tujec, potujoč skozi našo lepo domovino. Mej te spada tudi soteska „Vintgar,“ nahajajoča se v blejski okolici, dobro uro hoda od jezera. Do zadnjih let je bil ta biser slovenske zemlje skoro nepristopen človeški nogi, in tudi domači ljudje niso vedeli o njem mnogo več povedati, nego da je to jako nevaren kraj, in da najbolj pametno storiš, ako se ga ogiblješ. In to so tudi storili. Semkaj je zašel le kak ribič brez „pravice“, dobro vedoč, da ga tukaj ne bo motil pri delu noben nepoklican čuvaj. Ko je v novejšem času gosp. župan Žumer odprl pot skozi to sotesko, so se ljudje čudili nje obiskovalcem, češ: Gospoda je pa res neumna; čem grši je kraj, tembolj sili tje.“ In res je prišlo toliko turistov skozi sotesko, da je sklenil g. Žumer otvoriti tudi restavracijo, tako da v Vintgarji ni dobiti hrane samo za oči, ampak tudi za usta. Zato z mirno vestjo pridejo v Vintgar tudi taki turisti, kateri sicer nimajo čuta za lepo naravo, pač pa njih oči hitro obvisijo na mastnej krači in na čaši rudečega vina. Vžitek bodo imeli gotovo, ako pridejo semkaj, če tudi ne estetičnega.

V restavraciji je dalje časa (od l. 1894) ze tudi

spominska knjiga na razpolago. Takoj na prvi strani vidiš zapisano z velikimi črkami, kdaj se je Vintgar prvič odprl:

BogV V Čast
KranIskeI V sLaVo
VIntgar oDprL
žVpan ŽVMer
LeskoVeC.

Od bolj znamenitih obiskovalcev naj omenim: Prevzv. gosp. knezoškofa ljubljanskega, kneza Windischgratza z družino, znanega vseučilišnega prof. dr. Baudouin de Courtenay iz Krakovega, Miss Frank M. Gordon iz Pittsburga (Pennsylvanije Zj. držav). V spominsko knjigo se je tudi podpisal dne 4. sept. l. l. svak nedavno umorjenega perzijskega šaha: „general Nériman Khan, Ministre de Perse“ in njegova hči: „Princesse Anna Nériman Mamigonian“; zadnja se je zdravila pri Rikljiu na Bledu. Sploh prihajajo tujei k nam tudi iz daljnih krajev, kakor iz Londona, Bremena, Buenos-Aires, Corfu, Aleksandrije, Florence, Amsterdama, Nancy, Petrograda, Zürichha itd. Želeti bi bilo, da bi se tudi domači v isti meri zanimali za našo romantično okolico, kakor se ptujei. Saj sta nekje podpisana celo „Carnot aus Pariz“ in „Stambulow aus Bulgarien,“ katera sta pa gotovo „incognito“ potovala, ker ni bilo nič oficijelnega vsprejema kot zadnjič pri Badeniju. Sploh, ako tu govorimo o bolj

znamenitih obiskovalcih, nočemo s tem reči, da ostali niso znameniti. Vsak, kdor je obiskal Vintgar, je znamenit. Toliko, da ne bo zamere!

Dne 9. avgusta 1894 sta zapisala dr. M. Murko in dr. Milivoj Šrepel v spominsko knjigo te-le besede: „Vsakemu svoje: čast in slava g. Žumru, ki je mojstersko pot odprl k jednemu največjih in najlepših biserov slovenske zemlje. Njegova zasluga je premalo znana, na spominski plošči preslabo zaznamovana.“ Mi tudi tako mislimo.

Sploh so podpisi zelo različni, kakor ljudje, kateri se tu podpisujejo. Nekateri so elegantni, drugi priprosti; ta je rabil za svoje cenjeno ime cele pol strani, drugi se je mirno stisnil v kak kot, vesel, da sme tudi on bivati mej tako mogočno družbo. Mej obiskovalci se nahajajo kaligrafi, pa tudi taki, ki mislijo, da je človek tem imenitnejši, čim grje in nerazločneje se podpisuje. Nekateri so prijatelji pokončne, drugi ležeče pisave. Kar se tistih Slovencev tiče, ki se nemški podpisujejo, se jim vidi, da niso v kulturnem jeziku veliko bolj izurjeni, kot oni kranjski župan, ki je pred nekaj leti poslal vlogo nazaj z dostavkom:

Mit dem zurük
Dass das ist niks.

Nekateri obiskovalci Vintgarja so tudi pesniki. Seveda po njih izdelkih soditi bi človek mislil, da se je marsikomu pri obisku tega krasnega kraja prvič odprla pevška žila. Kar se tiče njih naziranja so možje, oziroma žene, kajti tudi pesmic se ne

smrtjo na križu podrl zid, kateri je ločil narod od naroda, tako da po besedah sv. Pavla: „ni več razločka med Grkom in Latincem, med Skitom in barbarom“, zato, ker smo vsi otroci božji, vsi bratje v Kristusu.

Le predobro ve sovražnik naš, da če kedaj, je gotovo v naših časih potrebna najbolj tesna jedinstvo med vsemi katoliškimi kristijani, zato, da združeni pospešujejo slavo božjo, sé branijo napadom sovražnikov, očitnih in skritih, kateri z umetnimi zvižgami nastavljajo mreže naši veri in zveličanju naših duš. Kako nam bo mogoče se jim braniti ter jih premagati, ako smo razkosani ter nam manjka sloge in jedinstva? „Kraljestvo, ki je v sebi razdeljeno, bo razdejano“.

Jezus Kristus, naš nebeški Učenik, nam neprestano priporoča, da čuvajmo, da bodimo jedini. Pred zadnjo večerjo prosil je svojega nebeškega Očeta: „Ne molim samo za nje, (t. j. za apostole) ampak za vse one, ki bodo verovali po njihovi besedi v mene, da bodo vsi jedini, kakor si ti, Oče, v meni in jaz v tebi, da so tudi oni v nas jedini“.

Ta je znak pravega krščanskega duha, da smo vsi zedinjeni z Jezusom Kristusom. Zatorej proč od nas vsako razcepljenje, vsako razkosanje, vsako sovraštvo proti svojemu bratu, naj si bote ali one narodnosti, naj govori ta ali oni jezik. Ljubezen Jezusa Kristusa nas mora spajati vse v isti veri in v istem upanju.

Vsakdo naj goji svoj jezik, naj ljubi svojo, pa naj spoštuje drugo narodnost. Jezus Kristus je ljubil svoj narod, se je zjokal nad zaslepljenostjo, trdosrčnostjo in iz tega sledečim poginom svojega ljudstva. On pa je ljubil tudi vse druge narode in zato je poslal apostole k vsem ljudem. Nikdo naj ne stori drugim, česar ne želi, da bi se njemu storilo. Tako se v nas vresničijo besede Jezusa Kristusa: „da so jedini“.

S tem sklepam svoj pastirski list. Govoril sem vam najprvo o visoki veljavi katoliškega škofa in o preteških dolžnostih, ki so z njo spojene. Zavedajoč se svoje veljave, katero moram vestno varovati, in teškega bremena, koje so meni na rame naložili, sem vas prosil, da molite za me Boga, kakor vsaka cerkev na veliki petek moli za svojega škofa: da ga ne potare pretežko breme ter da ne obnemore človeške slabosti, ampak da, potrjen po njegovi sv. milosti, po vzgledu svetih škofov morem nositi težo službe in z apostolsko svobodo izvrševati svoje svete dolžnosti.

Razvil sem vam svoj prapor, svojo zastavo, križ našega Gospoda Jezusa Kristusa. Pozval sem vas, da se vsi z menoj zberete pod to zastavo ter z apostolom Pavlom govorite: jaz pa se nočem hvaliti, ako ne v križu našega Gospoda Jezusa Kristusa.

manjka, jako različni. Imamo tu realiste, katerih „zdrav realizem je ogrnjen z zlato, prozorno tančico idealizma,“ stroge materijaliste, na pol idealiste, otožne sentimentaliste in tudi „prazneliste,“ katere bi radi vsporedili v jednega teh razredov, toda nam ni mogoče, ker se iz njih poezij nikakor ne razvidi, kam da pripadajo, oziroma žele pripadati. Ne ozi-
rajoč se na kronološki red, kateri se nahaja v knjigi, podamo bralcem nekaj verzov, da vidijo, kake pesmi dela človek, katerega je najprvo pod milim nebem navdušila naravna krasota, potem pa pod streho Žumrove restavracije naravno vino.

Koj na jedni prvih strani nam nekdo pripoveduje:

»Prišlo nas je sedem
Pogledat soteske prizor poseben;
Pokrepčali smo se in
Odrinemo zopet domu
Čast in hvala Bogu!«

Ti so torej pač videli „poseben prizor,“ toda v svojem srcu niso občutili onega blagodejnega vpliva kakor pesnik, ki poje:

„Krepost srca
Podeli ti soteska Vintgarja!“

še manj pa so mogli reči po vzledu nekega drugega:

„Srce od radosti mi skaklja
Ko hladna sapica pihlja.“

Še bolj mogočen vtis kot na zadnjega pa je moral romantičen Vintgar narediti na obiskovalca, kateri je v svojem navdušenju vskliknil:

„Pozdravljam draga te soteska,
Ker drugo vse je figa fresca!“

Križ bodi vedno naša prava čast, naše sladko upanje in pot do večne sreče.

Razložil sem vam svoj načrt (program), ki je isti kakor Jezusa Kristusa, iskati čast božjo in zveličanje duš, pospeševati mir in ljubezen med ljudmi. Ta je načrt, naznanjen po angeljih na sveti večer: Slava Bogu v višavah in mir ljudem dobrega srca! Načrt, objavljen po Jezusu Kristusom, izveden po njegovih svetih apostolih, izvrševan od vseh svetih škofov cerkve božje.

Pozdravljam vas s sv. Pavlom: „Bratje bodite popolni, vspešujte se, bodite jedini v mislih, ljubite mir, in Bog miru in ljubezni bo z vami. — Milost Gospoda našega Jezusa Kristusa, ljubezen božja in jedinstvo sv. Duha bodi z vami vsemi. Amen“.

V Trstu, praznik rojstva Marije Device dne 8. septembra 1896.

† Andrej Marija, škof.

Politični pregled.

V Ljubljani, 21. septembra.

Državni zbor je sklican na 1. oktobra. — „Wiener Zeitung“ objavlja v današnji številki cesarjevo lastnoročno pismo na ministerskega predsednika, v katerem se mu naroča, storiti potrebne korake. Pisarniško predstojništvo državnega zbora razpošilja že dnevni red za prvo sejo, ki se vrši v četrtek, dne 1. oktobra ob 11. uri dopoldne. Na dnevnem redu je 1. poročilo upravnega odseka o domovinskem zakonu in 2. poročilo stalnega odseka o nujnem predlogu posl. dr. Bareutherja glede zakona o varstvu volilne slobode. Vender se pa trdi, da se zbornica ne bode pečala takoj z rešitvijo teh dveh predlog, ker bode fin. minister takoj v prvi seji utemeljeval svoj proračun za prihodnje leto.

Praske mej krščanskimi socialisti in pristaši Schönereja. Minuli petek se je vršil na Dunaju nekaki volilski shod povodom sedanjih volitev v nekatere okrajne odseke. Zastopani so bili na shodu krščanski socialisti z dr. Luegerjem in pa nemški nacionalci. Takoj pričetkom shoda so se imenovali kandidati in tudi soglasno vsprejeli. Nato sta pa nastopila dva Schönerejanca, ki sta hotela provzročiti nekoliko nerada mej zborovalci s tem, da sta očitala krščanskim socialistom mej drugim, da so „klerikalci“ in da celo antisemitsko gibanje prehaja v ultramontanstvo. Tej trditvi je prav dobro odgovoril dr. Lueger, ki je najprej izjavil, da je opetovano predbacivanje klerikalizma postalo že dolgočasno, tako da ne mara na to več odgovarjati, potem pa nadaljeval: Krščanski socialisti so le dobri katoličani in kažejo povsodi toliko srčnosti, da to tudi očitno priznavajo, naj se jim vsled tega očita, karkoli hoče. Ako zmerni nemško-nacionalci sem ter tje govore o „klerikalni pošasti“, je to le preostanek vzgoje po židovskih listih.

Stranka je vedno vesela, ako pristopajo v njene vrste za blagor ljudstva vneti duhovniki, bojuje se pa najodločneje zoper vsakega, ki je proti ljudskim težnjam. S temi besedami je vodja dunajskih krščanskih socialistov dovolj jasno označil in neustrašeno zagovarjal pravo katoliško prepričanje krščanskih socialistov.

Poljski glas o notranjem položaju.

Povodom potovanja ministerskega predsednika grofa Badenija po raznih deželah ter povodom sklepanja kompromisov mej raznimi strankami se v liberalnem taboru vedno bolj razširja glas o „klerikalnih namelih“ Badenijevega kabineta. O tem piše krakowska „Riforma“ nastopno: „Nikako presenečenje ni za onega to pisarenje, ki že dalje časa pozna grofa Badenija. On je vedno pripadal konservativni stranki, kar je tudi javno priznaval. Kot gališki namestnik ni izgubil nikdar poguma, javno zastopati konservativne interese, in moč, katero imajo konservativci v deželnem zboru in v deželi sploh, imajo samo po njegovem prizadevanju. Razvidno je bilo toraj že poprej, da bode ministerstvo, osnovano in vladano v istem duhu, tudi samo tako postopalo. Nesmisel pa bi bila trditev, da si vlada s tem tudi prizadeva izpolniti želje in zahteve „klerikalne“ stranke, posebno pa še sklepe katoliškega shoda v Solnogradu. Vlada potrebuje katoliških strank za oporo, v njihovem duhu pa ne bode hotela in ne mogla vladati. To pokažejo bodoče državnozbornske volitve“. S temi vrsticami „Riforma“ nekoliko natančneje pojasni Badenijevo stališče ter njegove nazore, ob enem pa tudi ugovarja liberalnim židovskim listom, češ da hoče vse preosnovati v strogo katoliškem duhu. Ta trditev je tem manj verojetna, ker sam kot poljski žlahčič ni bil vzgojen v tem duhu, ampak v takem, kakor žalibog še dandanes vlada mej najvplivnejimi Poljaki. „Riforma“ in z njo vred vsa poljska žlahta se pa vendar zelo moti, ako meni, da bodo katoliški zastopniki služili samo v oporo Badenijevi vladi in s tem igrali samo vlogo komedijanta brez vidnih koristij.

Ogerska vlada in narodno pravo.

Najnovejši odlok ogerskega naučnega ministra je zopet sijajen dokaz, kako nečuvno zatira ogerska liberalna vlada vse nemažarske narode. Naučno ministerstvo je odredilo, da se mora zapreti nič manj ko 55 srbskih ljudskih šol na Ogerskem, ker „nimajo učitelji na teh šolah postavno določene minimalne plače in ker je mnogo takih učiteljev, ki niso zmožni mažarskega jezika“. Obe trditvi sta morda resnični, toda prvega nedostatka je kriv samo mažarski liberalizem, ki se poslužuje vseh mogočih pripomočkov, da zatira slovanske narode, o drugi točki pa nihče ne more trditi, da je to pravi vzrok takemu postopanju. Niso li te šole, katere se morajo sedaj zapreti, ustanovljene samo za Srbe? Čemu tedaj potrebno, da bi moral biti učitelj več tuj mažarsčine? Patrijarh Brankovič pozivlja sedaj Srbe v po-

Pesnik je pristavil zraven še besede: „Poeta nascitur“; ali je to storil iz ponižnosti ali samozavesti, ne vemo, pač pa vemo, da je dobil nevarnega tekmeča v očmu sledečih verzov:

„Kar ne moreš se od njega ločit,
Klasičen je Vintgar, res za počit.“

Da je temu tako, spoznali so tudi trije Nemci, toda opozorili so na veliko napako:

„Die Rothweinklamm* war prächtig,
Aber das fanden wir niederträchtig:
Man hat sie genannt nach dem rothen Wein,
Wir fanden aber nur Wasser drein.“

Da bi vsak vedel, kdo so ti junaki, so narisali tudi vsak svoj obraz, pridejali ime in opomnili:

„Hier neben sieht der Leser unsere Bilder;
Weil man sie schwer erkennen „kahn“
Hat man die Namen dazu gethan.“

Nekako istega duha kot ti junaki je bil tudi pisatelj sledečih verzov:

„Vom Marsche durch die „Klamm“ entzückt,
Hab ich an „Rothwein“ mich erquickt,
Damit doch etwas d'rauf hinweist,
Dass man die Rothweinklamm sie heisst.“

Sploh obiskovalci Vintgarja niso sovražniki dobre jedi in pijače, pa tega tudi nič ne skrivajo, ampak pripovedujejo celemu svetu, seveda v lepi poetični obliki:

„Oko je že nasičeno,
Želodec pa še kruli,
Zatorej brzo vina gor',
Da živce mi podkuri!
Zivinče šel sem kupovat,
Pa v brezno sem zašel;

* Vintgar se imenuje nemški: Rothweinklamm.

Pota dalje jaz ne znam
V gostilno raj sem šel.“

Po mojih mislih se peča ta pesnik tudi z mesarijo kot s postranskim obrtom. Lepo pa je izrazil svoje občutke znani pevec Medved:

„Čut radosten me navdaja,
Ko v naravo krasno zrem;
Britka misel me obhaja,
Ko nazaj v mesto grem.“

Sicer imamo pa tudi filozofe v svoji sredi, ki rešujejo razna, še ne rešena vprašanja:

„Glücklich scheinen ist nicht schwer,
Glücklich werden ist schon mehr;
Glücklich sein ein grosses Glück,
Glücklich machen ein Meisterstück.“

Vsem v spomin pa je priprost pesnik narisal mrtvaško glavo in zraven zapisal:

„Še danes tukaj podpiše,
A jutri smrt ga obišče.
Podi ga tje v drugi kraj,
Da ni ga več nazaj.“

Kot političen pesnik je samo jeden nastopil, ki pripada k stranki antisemitov:

„Zwei Juden giengen einst ins Baad,
Weil man es doch nothwendig hat;
Der eine, der ist gleich ersoffen
Vom and'ren wollen wir es hoffen.“

Lahko bi še kaj zanimivega navedli iz spomin-ske knjige, toda za danes naj zadostuje. Dovoljena naj mi bo še jedna prošnja: Slovenci, pridite številneje semkaj gledat in občudovat Bled in njega okolico,* podobno raja. B.

* Restavracija pri Vintgarju je letos odprta do prvega oktobra, torej samo še nekaj dni.

sebnem pismu, naj prično nabirati in s tem rešijo svoje učilnice.

Odlikovani Rothschildi. V zadnjem času kar dežijo redovi na posamne člane svetovno znane židovske rodbine Rothschild. Načelnik pariške vrste, baron Alfonz Rothschild je dobil minule dni od ruskega carja red belega orla. „Libre parole“ obsoja zelo ostro to odlikovanje, katero se objavlja ravno sedaj, ko ima obiskati ruski car francoskega predsednika Faure. Listi menijo, da velja ta obisk bolj rodbini Rothschildovi, kakor pa francoski vladi. Ker je vse tako dobro pripravljeno, se je nadejati kmalu novega posojila za Rusijo.

Dogodki v Turčiji in evropske velevlasti. Postopanje angleških politikov nasproti turškemu sultanu je vznemirilo ostale velevlasti, posebno pa Rusijo, ki hoče biti zvesta zaveznica Turčije. Ruski poslanik se marljivo udeležuje sej ministerkega sveta v Carigradu. Pri tej priliki je poslanik Nelidow izjavil v ime ruske vlade, da Rusija nikakor ne bo dovolila, da bi se krčila dardanelaska pogodba in da je vedno pripravljena, najodločneje zagovarjati in braniti pravice Turčije. V resnici je ruska vlada pomnožila nekoliko svoje brodovje ob Bosporu vsled vedno večjega pritiska od angleške strani. Ostale evropske vlade nočejo sedaj še naravnost pokazati določne barve, marveč čakajo le ugodnega trenutka, ko bo treba poseči vmes. Da bo najbrž zopet sedaj Anglija popolno osamljena, je v sedanjih okolnostih popolno gotovo. Armenci bodo pa še nadalje prenašali težko turško breme in zaman klicali na pomoč.

Novi perzijski šah Muzaffer - Eddin namerava uvesti temeljite preosnove v posamnih deželah. Mej drugim bode zmanjšal število uradnikov z mastnimi plačami ter sicer temeljito preosnoval vso uradniško službo. Proračun za svoje potrebe je znižal za 150.000 kron, prevzel sam vodstvo vojnega ministerstva ter zunanje ministerstvo poveril velikemu vezirju, ki dosedaj ni imel skoro nikakega opravila. Na ta način si je prihranil dve visoko dotirani mesti. Svaka Fermana je postavil za guvernerja v Teheranu. Šah se poda na potovanje šele leta 1900 povodom pariške razstave.

Cerkveni letopis.

Evharistični shod v Orvietu.

Opisal F. Kovačič.

(Dalje.)

Točno ob 9. uri se je začela pomikati velikanska procesija iz stolnice. Najprej so se razvrstile nepregledne vrste moških bratovščin s svojimi zastavami in križi. Vsi možje so imeli svojo bratovsko uniformo, jedni belo, drugi rdečo, rjavo, črno itd. Vseh bratovščin sem naštel kakih 24. Vsak je nosil debelo svečo v rokah, mladeniči so imeli pripete šopke. Največ je bilo seveda evharističnih bratovščin. — Vkljub brezverskemu duhu, ki dandanes razjeda zlasti italijansko društvo, so še vendar bratovščine močno razširjene in se novejši čas zopet množijo. Kratkovidni kričači psujejo in zasmehujejo bratovščine, a nobeden ne pomisli, kako velikanskega pomena so v socialnem in kulturnem življenju. Zlasti kdor hoče razumeti kulturno zgodovino laškega naroda, mora se ozirati — hočeš nočeš — na bratovščine. Pred vsem so bile karitativne bratovščine imenitne. Ko je v prejšnjih stoletjih pogostoma strašna kuga pustošila lepo Italijo, skrbele so bratovščine za postrežbo bolnikov in pokopanje mrličev. Iz bratovščin so se izcimile na Laškem posojilnice t. zv. „Monte di Pieta“, ki so ljudstvo iztrgale iz krempljev brezdušnih oderuhov. Celo za podpiranje lepih umetnostij so bile posebne bratovščine. Novejši čas je seveda podrezal korenine tem bratovščinam, ker jim je država zaplenila imetje in je liberalizem strl peruti verskemu poletu, vendar so še dandanes velikega pomena, ker prav po njih se še drži verski duh v ljudstvu. Zlasti ptujec večkrat občuduje italijanske pogrebe.

Cudni možaki spremljajo in nesejo mrliča v grob, navadno so od pet do glave črno oblečeni, lice imajo zakrito, le oči so proste, na glavi čudne kape, v rokah pa baklje. To so pogrebne bratovščine, ki imajo namen izkazati rajnemu zadnjo čast.

Lepo je tudi to, da pri slovesnih prilikah na-

stopajo le moške bratovščine, dočim pri nas navadno ženske igrajo glavno vlogo.

Za bratovščinami so šli dečki, kateri so večinoma prejšnji dan vsprejeli prvo sv. obhajilo, za njimi pa belo oblečene deklice. Ker je bila procesija silno dolga, bili so štirje glasbeni kori porazdeljeni med večje oddelke. Za deklicami so šli gójenci salezijanskega zavoda in potem zopet 100 belooblečenih deklic, ki so sprejele prvo sv. obhajilo. Potem so prišli zastopniki različnih redov, za njimi duhovniki v planetah in kanoniki stolne cerkve. Za duhovniki se je vrstila dolga vrsta škofov v popolnem ornatu z mitrami na glavi. Naštel sem jih 44 latinskega in grškega obreda. Celo iz Petrograda je prišel sufragan mohilevskega nadškofa. Po pravici bi torej smeli imenovati ta shod mali koncil. Za škofi so šli peveci in assistencija in za njo so štirje duhovniki nosili dragocen relikvijarij s čudežnim korporalom, nad katerim je bila v posebni posodici posvečena hostija. Procesijo je vodil vikar rimski, kardinal Parocchi, spremljali so ga še trije drugi „Purpurati“.

Za njimi je še šlo več odličnih oseb, ki so sklepale velikanski sprevod. V resnici, to je bil veličasten triumf Kristusa v najsv. zakramentu.

Zdelo se je, kakor bi sama narava hotela poveličevati veličasten prizor. Prekrasna fasada stolne cerkve se je vsa lesketala v jasnem solncu, lahni vetrič je blažil vročino, nad nami se je razpenjalo veselo italijansko nebo, kakoršno se le v južnih krajih vidi, niti jeden oblak ni kalil njegove vedrine. Veličastne gore so radovedno gledale na mesto Orvietu, kaj se neki tam godi. Akordi glasbenih zborov in milo zvonjenje orvietskih zvonov se je zlivalo v jeden glas, v jedno pesem: „Lauda Sion Salvatore, lauda Duce, et Pastorem!“

Spominjal sem se nehoté na oni prizor, ko je kralj David v slovesni procesiji dal prenesti škrinjjo zaveze na sijonsko goro, ali tudi to je bila le senca veličastnega prizora, ki ga je ta dan gledalo orvietsko mesto.

Ullice, koder se je pomikala procesija, so bile olepšane z dragimi preprogami, raz oken je letelo cvetje, kakor gosti dež, na baldahin. Dasi so bili vsi prostori natlačeni ljudstva, vendar se je vse vršilo v najlepšem redu. Starešine posameznih bratovščin so sami delali red, policija ni imela nič opraviti.

(Konec sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 21. septembra.

(Deželni predsednik) baron Hein se je v soboto večer iz Istre vrnil v Ljubljano.

(Volilno gibanje.) V Strugah sta izvoljena oba volilna moža katoliško-narodne stranke. Iz Vač pri Litiji se nam poroča: V soboto se je volitev prav ugodno izvršila. Izvoljena sta dva zanesljiva moža katoliško-narodne stranke, ki bosta oddala svoje glasove dr. I. Šusteršiču.

(Na ljubljanski višji gimnaziji) se je vpisalo letos 721 učencev. V prvi šoli jih je v slovenskem oddelku 79, v nemškem pa 44. Peti razred ima v treh oddelkih 129 učencev, v osmem je dijakov 79.

(Odlikovanje.) Podpolkovnik Ed. Müller, poveljnik dež. žandarmerije v Trstu, je od presvetlega cesarja odlikovan z viteškim križem Franc Jožefovega reda, računski stotnik A. Thienel v Ljubljani z zlatim križcem za zasluge.

(Na c. kr. moškem in ženskem učiteljskem v Ljubljani) se začne ponavljalni zrelostni izpiti dne 1. oktobra ob osmih zjutraj.

(Naučno ministerstvo) je v jednom slučaju odločilo, da vsled disciplinarne preiskave iz službe odpuščeni učitelj tako dolgo dobiva alimentacijo, da odpustni odlok dobi pravno veljavo.

(Na Igu) so včeraj slovesno blagoslovili poslopje za gasilno društvo. Cerkveno opravilo je izvršil domači gospod župnik. Za to zgradbo se je posebno mnogo trudil načelnik izanskega gasilnega društva nadučitelj g. Trošt; les za zgradbo je podaril grof Leon Auersperg.

(Iz Belokrajne), 18. sept. Vsled premeščenja gg. kapelanov Češarek-a Frana in Nadrah-a Ignacija iz Metlike v Smarje in Tržič, imela je dué 13 t. m. tukajšna hranilnica in posojilnica z neomejeno za-

vezo, koje ustanovitelja sta bila ta dva gospoda, svoje zborovanje. Pač vrlo zaslužita, da se njima tem potom izreče iskrena zahvala za trudapolno in poztrovalno osnovanje. Pri tem zborovanju bila sta voljena mesto izstopivših gorenjih gospodov odborikov novo došla gg. kapelana Josip Novak in Alojzij Jarec v odbor. Načelnikom bil je voljen dosedanji odborik g. Davorin Vuksinič, mesto bivšega načelnika g. Češarek-a. Koncem zborovanja oglašil se je k besedi Martin Pečarič ter se v kratkih pa jedernatih besedah v imenu hranilnice in posojilnice prav srčno njima zahvalil za nju neumorno vsestransko plodonosno in poztrovalno delovanje in izrazil čutila težke ločitve pri ljudstvu jako priljubljenih gospodov dobrotnikov kapelanov Nadrah-a in Češarek-a. Opetujemo še enkrat našo srčno zahvalo in dostavimo le, da Vama naj Bog plati stoterokrat, kar sta storila za našega revnega oratarja.

(Cerkvena pevka) — sopran — se sprejme za plačo; več se zve v 1. nadstropju hiše št. 13. pred škefijo.

* * *

(Ameriške novice.) Po mnogih krajih zveznih držav se prirejajo v zadnjem času shodi, na katerih govorita kandidata za predsedniško mesto Mac Kinley in Bryan. Dosedaj ima drugi več upanja. — V mestu La Porte se je „postila“ neka gospa ravno 200 dnij. Tehtala je baje le še 78 funtov. — Dne 27. avg. so napadli neznani roparji hišo nekega Wagnerja ter njegovo hčer zvezali in mučili. Premoženja niso našli. Oblastvo ima zločinca že pod ključem. — V državi Wiskonsin so provzročili po nekaterih krajih gozdni požari veliko škodo. — V Kansas City je umorila neka zblaznela žena troje otrok v spanju in naposled še sama sebe. — Č. g. J. M. Solnce se je povrnil dne 1. t. m. iz domovine v St. Paul, Minn. — Kitajski podkralj Li-Hung-Cang je dospel 29. m. m. v New-Jork. Spremlja ga 40 oseb, ki morajo prenašati nad 300 svežnjev „neizmerne velikosti“. — V Pinole, Cal. se je 1. t. m. vnela tovarna za smodnik. Ponesrečenih je 12 ljudi.

(Crispijev sin — tat.) V Rimu se je te dni pričela obravnava proti advokatu dr. Ludoviku Crispiju, sinu bivšega italijanskega ministerskega predsednika. Mladi Crispi je obdolžen, da je vdovi grofinji di Celere, s katero je imel znanje, odnesel dragocenosti v vrednosti 80.000 lir. Zatoženec pa ni prišel k obravnavi, temveč šel se sprehajati — v Ameriko.

(Bronast denar.) Po zakonu treba v Avstriji bronastega drobiža v vinarjih za 18.2 milijonov kron. Do konca 1895 so v dunajski kovnici naredili za 3.98 milijonov kron bronastega drobiža. Letos ga bodo nakovali za jeden milijon kron. V ta namen je finančno ministerstvo razpisalo dobavo za 300.000 kilogramov bronastih ploščic.

(Opravičena jeza.) Hči svoji materi: „Ne, mati, večjega razžaljenja si ne morem misliti!“ „Kaj pa se ti je pripetilo, ljubo dete?“ Hči: „Pomislite, moj nekdanji ženin mi pošlje sliko nazaj in jo imenuje „vzorec brez vrednosti“.“

Društva.

(Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) so zadnji teden poslali: Slavno vredništvo „Slovenca“ zbirko 17 gld. 52 kr. — Č. g. J. Ramoveš, župnik v Poljanah, 60 gld. iz dveh nabiralnikov, in sicer so nabrali že poprej 17 gld., dné 8. septembra pri slavnosti Janeza in Jurija Subica sta pa nabrali dve narodni dami 33 gld. in 10 gld. je dar g. tovarnarja Julija Stareta v Mengšu. — Gosp. Jos. Korošec, podružnični blagajnik za Kropo-Kamno Gorico in Dobravo, je poslal 146 gld., namreč 100 gld., da postane podružnica že vdrugeč pokroviteljica, 10 gld. je ustanovnine, 31 gld. letnine in 5 gld. namečka. — Podružnica v Železnikih 100 gld. pokroviteljine. — Prav ima g. pošiljatelj iz Kroke (kar velja tudi za Železnike), ko piše: „V revnem kotu naše domovine bivamo, a nabiramo z domoljubnim navdušenjem v spodbudo bogatejšim krajem stotake za našo družbo“. Taka blagosrčnost mora vsakega ganiti do solz. Daj mili Bog, da bi kaj skoro prišli boljši časi Vam in našemu šolstvu! Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

(„Učiteljsko društvo za novomeški šolski okraj“) bode imelo redni občni zbor za t. l. takoj po uradni okrajni učiteljski konferenciji dne 30. t. m. v Novem mestu po običajnem vspredu.

Menjalnica bančnega zavoda

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurzem listu
zaznamovanih
menic in vrednostij

Schelhammer & Schattera

Wien,
I. Beziirk,
Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

(Zenska podružnica svet. Cirila in Metoda v Logatecu) priredi dne 27. t. m. veselico v korist glavni družbi v prostorih gostilne Arko v Dol. Logatecu s prijaznim sodelovanjem dvanajstoric pevcev slav. pevskega društva „Ljubljana“. — Vspored objavi se v prihodnje.

Telegrami.

Trst, 21. septembra. Z veliko sijajnostjo se je izvršilo včeraj dopoldne po slovesni sv. maši kronanje kipa žalostne Matere Božje. Slovesnost je vodil mil. knezonadškof dr. Zorn ob asistenci mil. knezoškofa ljubljanskega ter škofov Flappa, Šterka in Glavine. Slavnosti so prisostvovali ces. namestnik, načelniki raznih oblastev, več mestnih odbornikov in neštivilna množica prebivalstva. Slovesen obhod se popoldne radi slabega vremena ni mogel vršiti. Zvečer je bil razsvetljen ves mestni del v bližini stolne cerkve. Vse se je vršilo v najlepšem redu.

Celovec, 21. septembra. Velikovec sijajno naš. V ziljski dolini sta izvoljena kandidata kat. stranke Grafenauer in Huber z 52 proti 28 glasovom. V Celovcu smo dobili mi 36, liberalci 108 glasov. Spital, Št. Vid, Volšberg so volili liberalno. Abuja propadel. Slovenski poslanci trije. Zivio!

Velikovec, 21. septembra. Prišlo je 107 volilnih mož, Einspieler in Muri sta dobila 100 glasov, nasprotnika po 5 in 7 glasov.

Beljak, 21. septembra. Pri deželnozborni volitvi v beljaškem okraju, v katerem volijo Slovenci z Nemci, sta bila izvoljena liberalca slovenski odpadnik Oraš in nemški liberalca Bartholmā s 60 glasovi. Slovenska kandidata Kutar in Kobentar sta dobila po 27 glasov le slovenskih, nemški konservativci pa niso priporili niti jednega glasu.

Brežice, 21. septembra. Pri deželnozborni volitvi v Brežicah je izvoljen župnik Žičkar z 98 glasovi; Balon je dobil 25 glasov.

Celje, 21. septembra. Narodna kandidata sta dobila po 247, nasprotnika pa 7 in 8 glasov.

Maribor, 21. septembra. Od 241 oddanih glasov jih je dobil kandidat Robič 210, Lendovšek pa 165.

Ptuj, 21. septembra. Dr. Jurtela je izvoljen s 153 glasovi.

Ljutomer, 21. septembra. Pri deželnozborni volitvi v Ljutomeru je bil izvoljen dr. Rosina s 111 glasovi. Bračkovi nemčurski pristaši niso prišli na volišče.

Dunaj, 21. septembra. Vsploh deželnozbornih volitev v štajerskih kmečkih občinah je nastopen: V volilnem okraju Liezen je prodril dosedanji poslanec Posch, v Ljutomeru Slovenec dr. Rosina s 111 glasovi brez protikandidata, v Brucku na M. nemški nacionalec Fürst, v Ljubnem Thurnhart, v graški okolici Kaltenegger z 96 glasovi; Morre je dobil 88 glasov. V Staincu je izvoljen Bergmann, v Irdningu nemški liberalca Köberl s 35 glasovi in v Radgoni konservativca Kern.

Kodanj, 21. septembra. Carska dvojica je odpotovala včeraj popoldne ob pol 1. uri iz kodanjskega pristanišča.

Madrid, 21. septembra. „Heraldo“ objavlja brzojavko iz Hongkonga, ki poroča, da se nahajajo vsa mesta v pokrajini Cavite v rokah filipinskih vstajev. Samostane in zasebna posestva so vstajši oropali, šest redovnikov umorili, šest se jih je pa rešilo. O ostalih poročila še molče.

Carigrad, 21. septembra. Turški listi poročajo, da je 130.000 Armencev izročilo velikemu vezirju spomenico, v kateri se zahvaljujejo za „neštivilne dokaze milosti in pravičnosti“. — V neki armenski zapuščeni hiši je našla policija veliko zalogo bomb in streliva ter več tajnih pisem.

Proti revmatičnim bolečinam

uporablja se za vribanje bolečih telesnih delov
antirheumon lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta).
Cena steklenici 25 kr. 125 (50-30) 5

Umrli so:

18. septembra. Elizabeta Karlič, zasebnica, 68 let, Dunajska cesta 13, myelitis.

19. septembra. Ana Andoljšek, delavčeva hči, 3 leta, Ledina, v baraki, meningitis. — Katarina Povše, kuharica, 82 let, Poljanski nasip 51, ostarelost.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
19	9. zvečer	732.4	18.1	sr. jzah.	del. oblac.	
20	7. zjutraj	730.1	15.1	sr. vzh.	del. jasno	0-0
	2. popol.	727.7	17.8	sr. jug	oblačno	
20	9. zvečer	726.3	15.4	sl. jzah.	oblačno	
21	7. zjutraj	727.9	11.2	sr. sever	dež	25.0
	2. popol.	731.4	12.6	sr. jvzh.	oblačno	

Srednja temperatura sobote 17.2°, za 2.9° nad normalom.
Srednja temperatura nedelje 16.1°, za 1.9° nad normalom.

Eksekutivne dražbe.

Marije Škof iz Rozalnice posestvo (50 gl.) dne 3. okt. in 5. nov. v Metliki.

Frana Petriča, trgovec v Ljubljani, blago za obleke (643 gl. 67 kr.) dne 12. okt. in 26. okt. v Ljubljani.

Prodaja materijala od knežjega dvorca.

Od porušenega knežjega dvorca v Ljubljani prodajam po nizki ceni

stavbinski in drugi materijal,

kot: opeko, vezi, vrata, okna itd. itd.

na lici mesta ali pa na svojem domu v Ljubljani, Trnovski pristan št. 14.

Val. Accetto,
zidarski mojster.

554 62-20

651 1-1

Tužnim sroem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš ljubljani sin, oziroma brat, gospod

Fran Velkaverh,

Jermenar in sedlar,

danes, dne 20. septembra, ob 10. uri dopoldne po kratki, jako mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v 31. letu njegove dobe mirno preminul. Pogreb nezabljene nam pokojnika bude v torek, dne 22. septembra, ob 4. uri popoldne iz mrtvašnice na pokopališču pri sv. Kristofu. Sv. maše zadušnice opravile se bodo v domači fari pri sv. Petru v Ljubljani. Pokojnika priporočamo vsem v blag spomin in pobožno molitev.

V Ljubljani, dne 20. septembra 1896.

Marija Velkaverh, mati. — Ivan Velkaverh,
c. in kr. nadporočnik v p., **Alozij Velkaverh,**
c. in kr. stotnik, **Josip Velkaverh,** c. in kr. nadporočnik, bratje.

622 11

lesorezbina dela

okvire za fotografije in slike, zelo okusno izdelane po naročilu s poljubnim listevjem, z grbom ali znaki, ploščoke z napisli itd. — vse iz lastne delavnice priporoča

Fr. Stampfel

v Ljubljani, Kongresni trg, Tonhalle.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj V.

Doktorja Otona pl. Trnkóczy-ja

Malaga

s china in železom.

(Malaga 225 gr., Cort Chin. 7 gr., Tinet. Malat. ferri 25 gr.)

Skušeno že 20 let pri krvi revnih, slabotnih, bledih, medlih odraščanih in otrokih kot lahko prebavljiv china-železo-preparat.

Dobiva se 444 15

lekarni Trnkóczy-jevi
poleg mestne hiše v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan s pošto.

1 stekleničica 75 kr.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Razpis službe.

Konsumno društvo v Cirknici išče za svojo trgovino z mešanim blagom

komija-poslovodjo.

Plača in kavoja po dogovoru. — Oglasi na Konsumno društvo v Cirknici pri Rakeku, Notranjsko.

Dunajska borza.

Dne 21. septembra.		Dne 19. septembra.		Kreditne srečke, 100 gl.	
Skupni državni dolg v notah	101 gl. 45 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gl.	144 gl. 50 kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gl.	196 gl. 50 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 . . . 60	5% državne srečke l. 1860, 100 gl.	156 . . . —	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gl.	142 . . . —
Avstrijska zlata renta 4%	123 . . . 50	Državne srečke l. 1864, 100 gl.	190 . . . —	Rudolfove srečke, 10 gl.	18 . . . —
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 . . . 20	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 . . . 20	Salmove srečke, 40 gl.	23 . . . —
Ogerska zlata renta 4%	122 . . . 20	Tisine srečke 4%, 100 gl.	139 . . . —	St. Genois srečke, 40 gl.	70 . . . 75
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 . . . 35	Dunavske vravnave srečke 5%	125 . . . —	Waldsteinove srečke, 20 gl.	60 . . . —
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gl.	954 . . . —	Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	108 . . . 25	Ljubljanske srečke	22 . . . 75
Kreditne delnice, 160 gl.	369 . . . 50	Posojilo goriškega mesta	112 . . . —	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gl.	155 . . . 50
London vista	119 . . . 75	4% kranjsko deželno posojilo	99 . . . —	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3410 . . . —
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 . . . 72 1/2	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 . . . 45	Akcije tržaškega Lloyda, 500 gl.	426 . . . —
20 mark	11 . . . 73	Priporitetne obveznice državne železnice	222 . . . —	Akcije južne železnice, 200 gl. sr.	102 . . . —
20 frankov (napoleonador)	9 . . . 53 1/2	južne železnice 3%	172 . . . —	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	60 . . . 25
Italijanski bankovci	44 . . . 30	južne železnice 5%	128 . . . 25	Montanska družba avstr. plan.	86 . . . 25
C. kr. cekini	5 . . . 65	dolenjskih železnice 4%	99 . . . 50	Trboveljska premogarska družba, 70 gl.	157 . . . —
				Papirnih rubljev 100	127 . . . 75

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Kavarovanje za zube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„M E R C U R“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.